

Završio 18. Festival europske kratke priče u Zagrebu i Rijeci

Slavlje književnosti u »Palachu«

Festival europske kratke priče u svojoj najvažnijoj inkarnaciji: večeri čitanja kratkih priča, pokazao je zašto sa svakom sljedećom godinom održavanja sve to ima još i više smisla

RIJEKA » Festival europske kratke priče u svojoj najvažnijoj inkarnaciji: večeri čitanja kratkih priča, i to u drugoj takvoj u Rijeci, održanoj opet u OKC-u Palach, pokazao je zašto sa svakom sljedećom godinom održavanja sve to ima još i više smisla. Naime, kakvoća priča koje su ponudili strani i domaći gosti Festivala bila je takva da bi joj na njoj mogla pozavidjeti bilo koja renomirana svjetska manifestacija sličnoga karaktera. To što se čitalo u Palachu bilo je slavlje književnosti u njenom najboljem izdanju. Bit ćemo patetični, ali nema nam druge, kada kažemo da nam je irski pisac Colum McCann svima održao lekciju iz genijalno transponirane emocije, prvo u samom tekstu, a onda i u interpretaciji. Jer priča ispričana iz perspektive malo »sporije« petnaestogodišnjakinje, koja fenomenalno pomaknuto

Brojna publika pratila je FEKP u Rijeci

percipira stvarnost, ponudila je pravu dramu događaja koji se zbiva u pozadini njenoga kazivanja, a koji zapravo treba dešifrirati iz gustog, metaforama, simbolima, elipsama... nabijenog teksta. Na kraju smo svi ostali bez teksta, potreseno plješčući.

Palestinka Adania Shibli nije imala lak zadatak »naslijediti« ovakvo otvaranje, ali uspješno je to odradila pročitavši priču o stanju mirovanja koje može donijeti neke nove, drugačije spoznaje. Shibliina priča »Ograda« suptilna je alegorija psihoze odjeljivanja, prelazanja

COLUM MCCANN

održao je lekciju iz genijalno transponirane emocije

neprelazivih granica, straha od nepoznatog. Andres Neuman je pokazao pak jedan nesvakidašnji talent među piscima: iznimnu sposobnost kazivanja vlastitoga teksta. Ponudio je publici tri svoje sjajne kratke priče, od kojih je prve dvije izrecitirao, dok je treću čitao, objasnivši da je odrastao u muzičkoj porodici te razvio memoriju uha, pa kad priču nekoliko puta pročita javno, može je interpretirati napalet. Treću je čitao prvi put.

A mi ćemo vjerojatno zauvijek pamtit i onu o čovjeku koji želi biti njegov najbolji, a zapravo jedini prijatelj. Zašto? Zato što taj prijatelj spava s njegovom suprugom. Koja voli svoga muža, kaže on tako, dok se u teretani i na satovima plesa trudi postati svoj prijatelj. Jer tako će jednom, kada on to doista i postane, ona spavati

s njim i ostaviti njegova prijatelja samog.

Dunja Matić je potom pročitala svoju priču iz projekta »Taxi priče«, pod naslovom »Kulturan čovjek ili pod vodom«, nenarativnu identitet-sku fresku koja je naišla na odličan odaziv publike, jednako kao i priča Eliše Papića, prvonagrađenog na natječaju FEKP-a za kratku priču, trenutno Riječanina zanimljive biografije, koja uključuje rad na Neurologiji KBC-a Rijeka, bavljenje glazbom i pojavnost rock zvijezde. Čast da zatvori FEKP u Rijeci, kao i obično, dobio je Senko Karuza koji nas je u prisnom razgovoru i dobro nasmijao i dobro zapitao, da bi sve to nastavio i u svojim pričama o (nesretnim) ljubavima, u kojima se preljubi može napraviti i s radijatorom.

D. MANDIĆ